

عنوان مقاله:

ارزیابی خطر ابتلا به اختلالات اسکلتی-عضلانی ناشی از جابجایی بیمار در پرسنل بیمارستانی به روش DINO و PTAI در بیمارستان های منتخب وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

محل انتشار:

مجله طب نظامی، دوره 22، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

بفرین مولودپورفرد - دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

داود پناهی - دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

شعری سوری - دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

حمید سوری - دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

علی صالحی سهل آبادی - گروه مهندسی بهداشت حرفه ای، دانشکده بهداشت و ایمنی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: اختلالات اسکلتی-عضلانی مرتبط با کار (Work-related Musculoskeletal Disorders) از مهم ترین عوامل تهدیدکننده سلامت پرسنل بیمارستانی دارای وظیفه جابجایی بیمار در بیمارستان بوده و از شیوع بالایی برخوردار است. به همین منظور این مطالعه باهدف ارزیابی ارگونومیکی خطر ابتلا به اختلالات اسکلتی-عضلانی در پرسنل بیمارستانی دارای وظیفه جابجایی بیمار شاغل در بخش های مختلف بیمارستان های منتخب وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی تهران به روش DINO و PTAI انجام گرفت. روش ها: این مطالعه مقطعی-تحلیلی در بین ۲۴۵ نفر از پرسنل بیمارستانی دارای وظیفه جابجایی بیمار در بخش های مختلف ۴ بیمارستان منتخب وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی شهر تهران در سال ۱۳۹۸ انجام گردیده است. در این مطالعه نوع نمونه گیری دو مرحله ای تصادفی خوشه ای بود. داده ها با استفاده از پرسشنامه $\langle \text{Body map} \rangle$ و پرسشنامه های PTAI و DINO گردآوری گردید. یافته ها: میانگین و انحراف معیار سن افراد مورد مطالعه 37.6 ± 7 سال به دست آمد. ۲/۷۲ درصد (۱۷۷ نفر) افراد مورد مطالعه را مردان و ۸/۲۷ درصد (۶۸ نفر) را زنان تشکیل دادند. نتایج نشان داد که ۶/۸۸ درصد (۲۱۷ نفر) از افراد مورد مطالعه در طی ۱۲ ماه گذشته حداقل در یکی از اندام های خود احساس درد و ناراحتی داشتند. کمردرد با ۷۱ درصد (۱۷۴ نفر)، شایع ترین ناراحتی اسکلتی-عضلانی در پرسنل مورد مطالعه بوده است. بیش ترین نمره PTAI با ۸/۶۹ درصد (۱۷۱ نفر) در سطح دو (ناحیه زرد: نیازمند اقدامات ارگونومیکی) بود. همچنین ۸/۲۷ درصد (۶۸ نفر) در سطح سه (ناحیه قرمز: سطح ارگونومیکی ضعیف) قرار داشت. بیش ترین نمره DINO با ۶/۵۷ درصد (۱۴۱ نفر) در سطح دو (ناحیه زرد) و ۶/۴۱ درصد (۱۰۲ نفر) در سطح سه (ناحیه قرمز) قرار داشت. بین نتایج حاصل از هر یک از شاخص های PTAI و DINO با شیوع اختلالات اسکلتی-عضلانی ارتباط معناداری وجود ندارد (۰/۰۵).

(. همچنین بین سطوح مختلف شاخص DINO با PTAI ارتباط معناداری وجود دارد ($p < 0.05$). نتیجه گیری: با توجه به یافته های مطالعه، هر دو روش PTAI و DINO می تواند ابزاری مناسب جهت ارزیابی نحوه انتقال بیمار باشد. همچنین نتایج پژوهش نشان داد که افراد مورد مطالعه به دلیل ماهیت کارشان در معرض ریسک فاکتورهای دیگر اختلالات اسکلتی-عضلانی مانند وضعیت های نامناسب بدن حین کار، ایستادن های طولانی مدت و فشار کاری بالا در محیط کار بوده اند که نشان می دهد نیاز به مداخلات ارگونومیک و بهبود شرایط کاری پرسنل در اسرع وقت می باشد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1735141>

